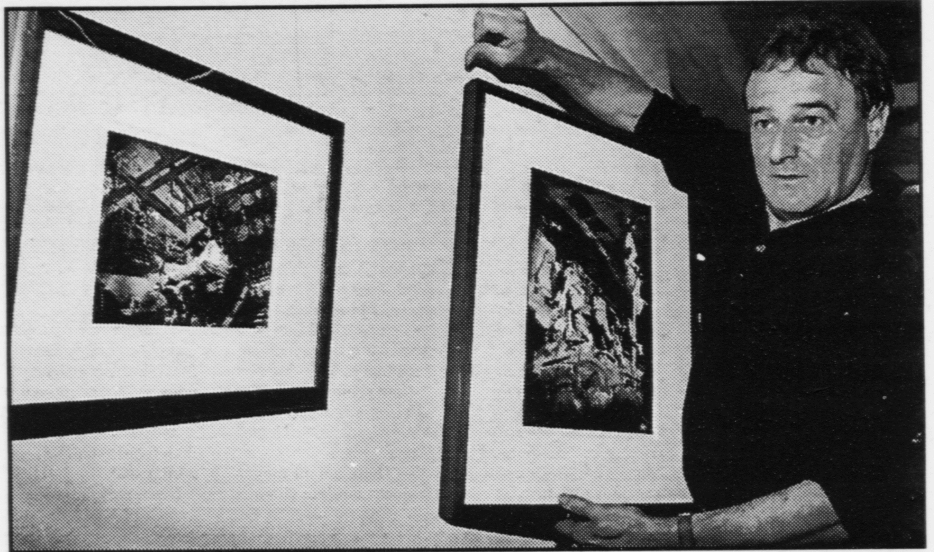

Privatur sorgarleikur drívmeigin aftan fyri listina hjá Roberti Mason

Árini 1956 til 1960 misti onglendingurin Robert Mason systur, bróður, móður og síðan faðir sín. Hann var bert 14 ár, og sat nú einsamallur eftir. Og hann vildi ikki prátta við nakran um stóru sorgina. Ístaðin fór hann at mála. Mikumorgunin hongdi stóri enski listamaðurin sínar egnu málningar upp í Føroya Listaskála

Robert Mason hongur myndir upp í Listaskálanum í sambandi við at enska oljufelagið LASMO hevði stóra móttøku í listaskálanum mikudagin. Oljufelagið er í samstarvi við DONG, Amerada Hess og Norsk Hydro í einum oljusamtaki, sum eitur The Faroese Partnership.

NICLAS JOHANNESSEN

náttúruni.

“Føroyar eru so dramatiskar!”

Robert Mason skeinkir kaffi uppi. Hann kom til Føroya í gjárkvöldið, og staðfestir longu nú, at her vil hann fegin koma aftur. Við síni familju væl at merkja.

— London er so dálkaðar býur. Mini børn høvdu elskað at komið higar til ta reinu luftina. Eg vil eisini fegin hitta føroyskar listamenn, og kanska fáa í lag framsýningar her í Føroyum og eisini fáa føroyskar listamálarar til Onglands.

Aftan fyri myrku, livandi, eyguni, býr ein eldhugi, sum ikki skal vísa seg at vera ógrundaður.

Á hesum sinni er tíðin stutt. Longu friggjadagin gongur leiðin aftur til Onglands hjá Roberti Mason, sum er í Føroyum saman við enska oljufelagnum LASMO. Og hann hevur skund. Myndir skulu hangast upp í Listaskálanum.

Við einum finum orði kann Robert Mason kallast ein sosial-realistiskur málari.

— Ja, tað havi eg fyri sovið onki ímóti at verða kallaður. Mær dámar væl at mála landsløg, men eg vil eisini hava menniskju við í mínum arbeiði. Og gjarna arbeiðandi menniskju. Menniskjan er ein yðandi partur av heildini. Tí kundi eg eisini hugsað mer at hitt nakrar føroyskar sjómenn, sæð teir arbeiði, og fingið íblástur tann vegin. Føroyska landslagið er fantastiskt, men tað verður uppaftur meira spennandi, tá tú fært menniskjuni við, sum liva gerandisdegin í hesi

Sorgarleikur

At prátta hjá Roberti ikki bert er romantisma vísa tey trý árin, hann fylgdi enskum kolaminuarbeidarunum niðri í tunnunum og uppi í kranunum og tann vegin fekk íblástur til 150 málningar, ið betur enn orð lýsa harðbalna gerandisdagin hjá ensku arbeidarunum.

— Fyri meg er tað týðandi at koma í rættligt samband við tey menniskju, eg máli. Tað ger tað lættari fyri meg, tá eg so loksins fari í holt við at mála.

Men lætt hevur tað ikki altíð verið hjá 51 ára gamla Roberti Mason. Frá tí hann var 10 til 14 ár, misti hann alla sína familju. Í mong ár vildi hann slettis ikki prátta um stóra privata sorgarleikin við nakran. At mála var hansara terapi. Men í dag hevur hann onki ímóti at greiða nærri frá.

— Systir mín doyði bert 18 ára gomul í 1956. Hon hevði heilasvull, og talan var um eina sera pinufulla og tunga leið móti deyðanum. Eldri beiggi mín var tann næsti. Hann hevur somu sjúku sum systir mín, og doyði bert 21 ára gamal. Nakað seinni doyði móðir mín av krabbasjúku. Stutt eftir doyði faðir mín eisini av krabbasjúku. Men í roynd og veru doyði hann av sorg. Eg misti sosatt alla mína familju eftir fyra árum, og eg stóð longu á einum vegamóti 14 ára gamal. At mála var ikki ókent fyrbrigdi í míni familju, og eg valdi at fara ta leiðina eisini.

Í mong ár var deyði, pína og sorg altumfevandi í málningunum hjá Roberti Mason. Fyrsta stóra fyrmyndin hjá Mason var

Hetta er ein sjálvsmynd av Roberti Mason. Hon er málað í 1987, og eitur *Stalking a Lost Deed*. Deyðin og saknur eru drívmeigin í hesum málningi. Sjálvur sigur Mason, at andlitini hjá foreldrunum og systkinum eru á myndini, men tey eru dekkjaði av lögum, sum eru málað út yvir og siggjast sostatt ikki.

eisini norski listamálarin Edward Munch, sum eisini gjørdi deyðan so livandi og veruligan á læriftinum. Soleiðis var Mason á heilt ungum árum í Noregi og granskaði málningalistina hjá Munch, stuðlaður við legatum úr Onglandi.

— Hansara systir doyði eisini, so á ein ella annan hátt var ein kensluligur skyldskapur har.

Merkir hetta eisini at sorgarleikur skal til, aðrenn stórfingin list sær dagsins ljós?

— Ja, hatta er ein væl-kend tesa. Eg skal ikki siga, at tú ikki kanst vera glaður og samstundis gera stóra list. Kortini tykist tað sum, at nógv av tí, sum dregur meg til sín ofta hevur ymsar

Framhald á síðu 7